

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200095
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8722200095.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobkyne: O. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX E.V. K. K., právne zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom AK ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, právne zastúpený advokátsku kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom AK Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 900,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 900,- €, ako primerané finančné zadostučinenie. Uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 18Csp/24/2019, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa o vydanie bezdôvodného obohatenia o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v celom rozsahu úspešná. Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 18Csp/24/2019-265, zo dňa 27.10.2020, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/9/2021-308, zo dňa 20.05.2021 (ďalej len „Základné konanie“) bol žalovaný (aj terajší žalovaný) zaviazaný k povinnosti vydať žalobkyni sumu vo výške 300,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 27.04.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie vo výroku II. a III. určil, že zmluvné podmienky uvedené v čl. 8, bod 8.1 a 8.4 Zmluvy o revolvingovom úver č. 8500021943 zo dňa 27.02.2013, sú neprijateľné.

Poukázala na odôvodnenie rozhodnutia zo dňa 27.10.2020, kde súd prvej inštancie uviedol v bode 25.: „Súd posúdil žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na znenie zmluvy a v súlade s § 9 ods. 2 písm. c), f), j), k) a § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto vzniklo žalobkyni právo na nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako bol vyčíslený, vo výške 300 eur, nakoľko v zmysle úverového vzťahu boli zaplatené peňažné prostriedky vo výške 1355,30 eur podľa úhrad, ktoré registruje žalovaný a žalobkyňa uvádzala úhrady vo výške 1350,30 eur. Súd sa stotožnil aj s tvrdením, že uvedená zmluvná podmienka v čl. 8 bod 8.1 a čl. 8 bod 8.4 je neprijateľná, nakoľko ide o nerovnováhu v právach spotrebiteľa, a ide o zavádzanie spotrebiteľa. Žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, uvedená zmluvná podmienka platí počas celého zmluvného vzťahu a môže nastať situácia, ako v danom prípade, že bolo poskytnuté plnenie

bez toho, aby sa za to získalo protiplnenie. Aj napriek skutočnosti, že podpis takejto podmienky nie je podmienený podpisom úverovej zmluvy, sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd poukazuje na ustálenú judikatúru, a to rozsudok OS Prešov 9C/140/2013 a KS Prešov 7Co/307/2014, OS Poprad 18Csp/27/2018. Súd sa taktiež vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že tento nárok nie je premlčaný ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia, a preto súd žalobe v celosti vyhovel. Nakoľko žalovaný nevrátil včas a riadne svoj dlh, dostal sa do omeškania, a žalobkyni vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške od doby, tak ako bol uplatnené, v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka, a preto súd v celosti žalobe vyhovel.“

Ako spotrebiteľ si uplatnila žalobou v prebiehajúcom konaní primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Uviedla, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v Zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 300,- eur, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva.

Požadovaná výška PFZ 900,- eur, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 300,- eur a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300,- eur, (300 eur + 2 x 300,- eur = 900,- eur).

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odpor a vyjadrenie, v ktorom uviedol, že popiera uplatňovaný nárok čo do základu a aj čo do jeho výšky, žalobu žiadal zamietnuť. Žalobkyňa uplatňovaný nárok v sume 950,-€ (správne má byť 900,- € , pozn. súdu), odôvodňuje ako „polovicu zo sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil.“ Takto požadovanú výšku 900,- € žalobkyňa neodôvodňuje (pozn. súdu). Tvrdí, že „jediným, objektívnym a exaktným kritériom pri určovaní sumy finančného zadosťučinenia má byť suma, o ktorú sa chcel dodávateľ bezdôvodne obohatiť alebo sa v základnom konaní na úkor spotrebiteľa aj skutočne obohatil.“ Spôsob určenia výšky finančného zadosťučinenia, ako sa uvádza v podanej žalobe, nemá oporu v žiadnej právnej norme a ani v žiadnej skutkovej okolnosti, ktorá by bola v žalobe tvrdená a žalobcom preukázaná.

Právna úprava vychádza z primeranosti zadosťučinenia. Žaloba neobsahuje žiadny dôvod a ani tvrdenie preukazujúce, že suma 950,-€ je primeraná. Požadovaný nárok je neprimeraný, pričom ani žalobkyňa sama v podanej žalobe neoznčila skutočnosti preukazujúce jeho primeranosť. V žalobe ďalej uviedla, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčný charakter. Toto tvrdenie žalovaný popiera. Primerané finančné zadosťučinenie objektívne nemá sankčnú povahu, pretože ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne alebo trestné právo. To potvrdzuje aj právny názor v uznesení Krajského súdu v Prešove 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018, podľa ktorého podstatou primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Žalovaný poukázal aj na časový aspekt uplatňovania

tvrdeného nároku. Pri porovnaní časových údajov vydania rozhodnutia č.k. 27Csp/116/2019 (na ktoré sa žalobkyňa odvoláva; na takéto rozhodnutie sa žalobkyňa v žalobe neodvolávala -pozn. súdu) a podania žaloby zrejme, že na strane žalobkyne nevznikli žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nárok na zadostučinenie.

Podľa tvrdenia žalobkyne v žalobe je finančné zadostučinenie satisfakciou. Ak má platiť tvrdenie, že primerané finančné zadostučinenie predstavuje satisfakciu imateriálnej ujmy, potom je nutné zohľadniť aj dobu, po uplynutí ktorej sa k uplatneniu požiadavky na zaplatenie tejto satisfakcie pristupuje. Význam satisfakcie ako určitého odčinenia je rozdielny aj z toho pohľadu, či sa uplatňuje aktuálne v dobe zásahu, alebo s výrazným časovým odstupom kedy „satisfakčný“ účinok je menší alebo minimálny.

3. V písomnom vyjadrení, ktorým žalobkyňa reagovala na vyjadrenie žalovaného uviedla, že nakoľko s námietkami žalovaného sa už aplikačná prax súdov opakovane vyporiadala ako s nedôvodnými, poukazuje na túto aplikačnú prax, priamo vo vzťahu k žalovanému, keď v základných konaniach, na ktoré žaloby o PFZ nadväzovali, bol spotrebiteľ úspešný s uplatnením bezdôvodného obohatenia a s určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa odkladu splátok.

Krajský súd Prešov:

- Rozsudkom sp. zn. 4Co/72/2019, zo 17.2.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/237/2018, z 5.4.2019, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 1 045,64 €,
- Rozsudkom sp. zn. 5Co/139/2019, z 30.1.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3Csp/96/2018, z 3.10.2019, ktorým bolo voči žalovanému pri-znané PFZ vo výške 1 045,65 €,
- Rozsudkom sp. zn. 7Co/125/2019, z 27.2.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/91/2020, z 5.9.2019, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 1 276,98 €,
- Rozsudkom sp. zn. 8CoCsp/4/2021, z 29.11.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5Csp/35/2020, z 21.10.2020, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 2 091,29 €,
- Rozsudkom sp. zn. 11CoCsp/8/2021, z 21.10.2021 potvrdil rozsudok Okresné-ho súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/271/2019, z 11.3.2021, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 2 174,29 €,
- Rozsudkom sp. zn. 20CoCsp/43/2020, z 28.12.2020 potvrdil rozsudok Okres-ného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/35/2019, z 18.8.2020, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 3 749,37 €,
- Rozsudkom sp. zn. 22CoCsp/39/2020, z 29.9.2020 potvrdil rozsudok Okresné-ho súdu Poprad, sp. zn. 18Csp/63/2019, z 2.7.2020, ktorým bolo voči žalovanému pri-znané PFZ vo výške 1 071,73 €,
- Rozsudkom sp. zn. 23Co/42/2019, z 29.1.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/159/2018, z 11.1.2019, ktorým bolo voči žalovanému pri-znané PFZ vo výške 1 330,12 €,
- Rozsudkom sp. zn. 23CoCsp/13/2020, z 20.5.2021 potvrdil rozsudok Okresné-ho súdu Humenné, sp. zn. 12Csp/92/2019, zo 14.10.2019, ktorým bolo voči žalované-mu priznané PFZ vo výške 1 544,30 €,
- Rozsudkom sp. zn. 24Co/107/2018, zo 16.10.2018 potvrdil rozsudok Okresné-ho súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/246/2017, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 1 348,63 €,
- Rozsudkom sp. zn. 25Co/56/2019, z 5.11.2019 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 6Csp/2/2019, z 21.5.2019, ktorým bolo voči žalovanému priznané PFZ vo výške 1 096,51 €.

Žalobkyňa uviedla, že z aplikačnej praxe súdov, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že výška PFZ je súdom určovaná na základe voľnej úvahy a že výšku PFZ spotrebiteľ nedokazuje.

Do pozornosti dala aj rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/471/2015, z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019. Vec prešla aj ústavnou kontrolou, v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 124/2020 a rozhodnutá bola uznesením z 15.4.2020. V danej veci bol priznaný 25-násobok sumy z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Ďalej žalobkyňa v tomto vyjadrení uviedla, že v neprospech žalovaného svedčí aj tá skutočnosť, že aj keď si uplatnila bezdôvodné obohatenie len vo výške 300,- €, nakoľko žalovaný jej odmietol pred podaním žaloby poskytnúť platobnú históriu a túto nepredložil ani súdu v základnej veci, na ktorú konanie o PFZ nadväzuje, tak v skutočnosti sa na jej úkor obohatil najmenej o cca viac ako 800,- €, nakoľko reálne jej na úver vyplatil 513,61 € a ak jej vystavil potvrdenie, že všetko zaplatila a mala zaplatiť 42 splátok po 32,15 €, tak bez započítania ďalších poplatkov a sankcií žalovanému vyplatila najmenej 1 350,30 €, aj keď išlo o úver bezúročný a bez poplatkov a bola povinná vrátiť len sumu 513,61 €.

4. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne žalobkyňa zotrval na podanej žalobe, taktiež na svojom písomnom vyjadrení. Nárok považoval za dôvodný. Pri jeho výške poukázal na posledné písomné vyjadrenie a navrhol v celom rozsahu žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Žalovaný sa pojednávania s ospravedlnením nezúčastnil, žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z vyjadrení strán sporu, z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 18Csp/24/2019-265 zo dňa 27.10.2020, z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/9/2021-308 zo dňa 20.05.2021, z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/295/2014 z 24.9.2015, z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/471/2015 z 28.6.2016, z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.1.2019, z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 124/2020 z 15.4.2020, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 27.2.2013 Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500021943. Žalobkyňa podala na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 300,- € a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v uvedenej spotrebiteľskej zmluve. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 18Csp/24/2019 a žalobkyňa v ňom bola v celom rozsahu úspešná. Žalovaným bol žalovaný aj v tomto prebiehajúcom súdnom konaní. Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 18Csp/24/2019-265, zo dňa 27.10.2020, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/9/2021-308, zo dňa 20.05.2021 bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 300,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.04.2019 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie vo výroku II. a III. určil, že zmluvné podmienky uvedené v čl. 8, bod 8.1 a 8.4 Zmluvy o revolvingovom úver č. 8500021943 zo dňa 27.02.2013, sú neprijateľné. Proti týmto výrokom žalovaný v základnom konaní odvolanie nepodal.

6. Bol to samotný žalovaný, ktorý do spotrebiteľskej zmluvy naformuloval neprijateľné podmienky, pričom takéto konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyni. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala aj z ujmy hrozacej žalobkyni v súvislosti s preplatením bezúročného a bezpoplatkového úveru. V základnom konaní bolo porušenie práva žalovaného voči žalobkyni jednoznačne preukázané a konštatované, v dôsledku čoho bolo aj žalobe v celom rozsahu vyhovené. Nebyť podanej žaloby žalobkyňou v základnom konaní, hrozila by jej ujma totožná s časťou uplatneného nároku v tomto prebiehajúcom súdnom konaní (300,- €, zrejme aj viac, ako to žalobkyňa uviedla a odôvodnila). Žalovaný teda nielenže v spotrebiteľskej zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 300,- eur, čiže sa z jeho strany jednalo o viacnásobné porušenie práva.

7. Podľa § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa <aspi://module='ASPI'&link='372/1990%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

8. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 <aspi://module='ASPI'&link='372/1990%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> odsek 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. V danom prípade s poukazom na citovaný rozsudok Okresného súdu Poprad, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove je nesporné, že žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná pri uplatnení porušenia svojho práva, a tiež nevyvratiteľne

bolo konštatované, že za toto porušenie zodpovedá žalovaný. Cieľom PFZ je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Vyššie uvedené deklaroval napr. vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove, sp. zn. 6Co/220/2012 zo dňa 30.08.2013 v bode 9: „Na primerané finančné zadosťučinenie (relutárna satisfakcia) zákon explicitne vyžaduje úspech spotrebiteľa pred súdom.“ Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Navyše s námietkami žalovaného sa už aplikačná prax súdov opakovane vporiadala ako s nedôvodnými, poukazujúc na novšie rozhodnutia súdov vo vzťahu k žalovanému, ktoré konkretizovala vo svojom vyjadrení aj žalobkyňa, a síce keď v základných konaniach, na ktoré žaloby o PFZ nadväzovali, bol spotrebiteľ úspešný s uplatnením bezdôvodného obohatenia a s určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa odkladu splátok.

9. Inštitút PFZ môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť ho alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu.

10. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ako aj z iných skutočností, ako sú napr. obchodné praktiky dodávateľa - žalovaného.

11. Za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla v základnom konaní, je podľa názoru súdu priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a požadovaná výška PFZ je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, ale tiež sankcia za konanie žalovaného.

11.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovaným zákonným ustanovením, s poukazom na príkladmo uvedenú judikatúru súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Požadovanú výšku PFZ 900,- € súd považuje za primeranú a táto zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 300,- € a v takejto sume ju považuje za primeranú aj za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku (300 € - bezdôvodné obohatenie + 2 x 300,- € - dve neprijateľné zmluvné podmienky = 900,- €).

12.O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).